

Nd.

967. Breytingartillögur

[149. mál]

við frv. til siglingalaga.

Frá samgöngunefnd.

1. Við 6. gr.

a. 1. mgr. orðist svo:

Skipstjóri annast um að skip sé haffært og að það sé vel útbúið, nægilega mannað og búið vatni og vistum til fyrirhugaðrar ferðar, auk öryggisbúnaðar eftir þeim ákvæðum í lögum og reglugerðum sem um hann gilda. Skylt er honum að annast um að skip sé vel búið til að taka við farmi og flytja hann, að skip sé ekki offermt, farmur sé vel búlkaður og lestarop tryggilega lukt miðað við þarfir og aðstæður.

b. 2. mgr. orðist svo:

Skylt er skipstjóra að gera allt það, er hann má til að halda skipi haffæru á ferð. Nú hefur skip tekið grunn eða annað að borið svo að ætla má að skip hafi laskast og er skipstjóra þá skylt að láta rannsaka það þar sem því verður fyrst við komið eftir því sem mælt er fyrir um í lögum um eftirlit með skipum.

c. Síðasti másl. 3. mgr. orðist svo: Það, sem hér segir um hættuleg efni og mengun, nær einnig til erlendra skipa sem fara um mengunarlögsögu Íslands.

2. Við 20. gr. Síðasti másl. 1. mgr. falli brott.

3. Við 26. gr. Greinin orðist svo:

Farmflytjandi skal sjá um að skip sé haffært, nægilega mannað, birgt af vistum og búnaði og hafa lestartrymi, kæli- og frystirými og aðra hluta skipsins, þar sem farmur er geymdur, í fullnægjandi ástandi til móttöku, flutnings og varðveislu farms.

4. Við 42. gr. Greinin orðist svo:
Sendandi skal sjá um að vara, sem er eldfim, hætt við sprengingu eða hættuleg að öðru leyti skipi eða áhöfn, sé merkt samkvæmt gildandi reglum um flutning á hættulegum varningi. Honum er einnig að öðru leyti skylt að veita þá fræðslu um vöruna sem nauðsynleg er til að varna tjóni.
5. Við 68. gr. M-liður 2. mgr. orðist svo: rýrnun á vöru eða sérstökum eiginleika hennar eða eigin ágalla vörunnar.
6. Við 71. gr. Í stað orðanna „vara hafi glatast eða skemmst“ í 1. og 3. mgr. komi: vara hafi orðið fyrir tjóni eða skemmst.
7. Við 72. gr. 1. mgr. orðist svo:
Ákvæðunum um varnir af hálfu farmflytjanda og um ábyrgðartakmarkanir skal beita hvort heldur sem krafan byggist á samningi eða á ábyrgð utan samninga.
8. Við 73. gr. Fyrri másl. 2. mgr. orðist svo: Við flutning, sem fram fer með skipi annars en farmflytjanda, er sá, sem annast flutninginn, ábyrgur fyrir sínum hluta flutningsins samkvæmt sömu ákvæðum og farmflytjandi.
9. Við 102. gr. Upphafsmásl. 1. mgr. hljóði svo: Í farmskírteini skal enn fremur greint ef farmsendandi krefst þess:
10. Við 159. gr. Greinin orðist svo:
Pegar meta skal sök á árekstri samkvæmt 158. gr. skal dómari einkanlega gefa gaum að því hve langan tíma skipstjórnarmaður hafði til að gera sér grein fyrir aðstæðum.
11. Við 172. gr. C- og d-liðir fyrri tölul. 2. mgr. orðist svo:
(c.) Mánaðarlegar bætur til eftirlifandi maka í þrjú ár ber að greiða samkvæmt a-lið 1. mgr. 35. gr. laga um almannatryggingar. Við andlát eftirlifandi maka ganga greiðslur þessar ekki í arf. Nú er eftirlifandi maki 45 ára eða eldri þegar slys ber að höndum og eigi með barn eða börn á framfæri sínu sem bætur taka eftir d-lið þessa tölulíðar og skal hann þá njóta bótanna í sex ár frá því að slys varð. Ákvæði þessi skerða í engu réttindi maka vegna slysa sem orðið hafa fyrir gildistöku laga þessara.
(d.) Mánaðarlegar bætur til barna að 18 ára aldri ber að greiða á hverjum tíma samkvæmt c-lið 1. mgr. 35. gr. laga um almannatryggingar.
12. Við 187. gr.
 - a. Upphaf 1. mgr. hljóði svo: Með úrskurði verður ákvarðað um upphæð framlags úr sjóðnum o. s. frv.
 - b. Upphaf 2. mgr. hljóði svo: Ákveða skal í úrskurði, hvort jafnframt skuli sett trygging o. s. frv.
13. Við 199. gr. 1. mgr. orðist svo:
Sjóveðréttur helst áfram í skipi að undanskildum tilvikum þeim sem í 202. gr. greinir þó að eignarréttur yfir því færist til annarra eða breyting verði á skráningu þess. Sjóveðréttur í skipi fellur þó niður gagnvart grandlausum viðsemjendum eiganda skips ef hann hefur verið staðfestur með dómi eða dómsátt og útdrætti úr dóminum eða dómsáttinni hefur ekki verið þinglýst innan sex vikna frá því að dómur var upp kveðinn eða dómsátt gerð.
14. Við 200. gr. 3. mgr. orðist svo:
Haldsréttur viku fyrir sjóveðréttindum í skipi en gengur fyrir samningsbundnum veðréttindum og öðrum eignarhöftum.
15. Við 220. gr. Við gr. bætist ný mgr. er orðist svo:
Vélstjóri, meiri hluti skipshafnar, stjórn stéttarfélags eða félag viðkomandi sjómanna geta farið fram á að haldið verði sjópróf og skal þá leggja fram skriflega og rökstudda ósk þar um.

16. Við 221. gr.
- Upphaf 2. mgr. orðist svo: Dómari sá, sem stjórnar sjóprófi, skal leita aðstoðar lögreglu (Rannsóknarlögreglu ríkisins) við skýrslutöku o. s. frv.
 - Á eftir 2. másl. 2. mgr. bætist: Lögregluþyrirvöld skulu, svo fljótt sem við verður komið, hafa samband við Siglingamálastofnun ríkisins og rannsóknarnefnd sjóslysa og gefa fulltrúum þeirra kost á að vera viðstaddir frumrannsókn slyss, en eigi skal fresta upphafi lögreglurannsóknar af þeim sökum einum að þessu skilyrði sé eigi fullnægt.
 - Á eftir 2. málsgr. komi ný málsgr. er orðist svo:
Fordast skal að spilla eða afmá verksummerki eftir slys í skipi fyrr en lögregluþyrirvöld hafa heimilað það.
17. Við 222. gr. Síðasti másl. gr. orðist svo: Útgerðarmaður skips eða skipstjóri skal þá þegar tilkynna Siglingamálastofnun ríkisins um þessa ráðstöfun.
18. Við 226. gr.
5. málsgr. orðist svo:
Þegar halda skal sjópróf ber dómara að tilkynna Siglingamálastofnun ríkisins þar um.
 - Upphaf 6. málsgr. orðist svo: Siglingamálastofnun ríkisins ber að láta starfsmann mæta við sjópróf ef um er að ræða strand skips o. s. frv.
 7. málsgr. falli brott.
 8. málsgr., sem verður 7. mgr., orðist svo:
Það, sem í þessari grein segir um Siglingamálastofnun ríkisins, skal einnig eiga við um rannsóknarnefnd sjóslysa, sbr. 45. gr. I. nr. 52/1970.
19. Við 230. gr. Greinin orðist svo:
- Samgönguráðherra er heimilt að skipa sérstaka nefnd kunnáttumanna til að rannsaka tiltekin sjóslys ef ríkar ástæður mæla með því, t. d. ef stórslys hefur orðið eða líkur benda til að rannsókn muni verða óvenjuumfangsmikil. Hafi sjópróf eigi farið fram má láta það niður falla. Formaður nefndarinnar skal ætíð vera embættisdómari eða lögfræðingur með embættisgengi til dómara starfa og með kunnáttu og reynslu í sjórétti ef kostur er en aðrir nefndarmenn skulu verða sérfróðir, hver á sínu sviði.
- Nefnd, sem skipuð er skv. 1. mgr., skal í starfi sínu fylgja meginreglum laga þessara um sjópróf, eftir því sem við verður komið, og um skyldu manna til skýrslugjafar fyrir nefndinni og öflun sönnunargagna almennt, svo og um vettvangskönnun, gilda sömu reglur og í opinberum dómsmálum, eftir því sem við getur átt. Nefndin ákveður sjálf hvort fundir hennar séu opnir eða lokaðir og hverjar upplýsingar séu veittar um framvindu rannsóknar. Nefndin getur leitað til Siglingamálastofnunar ríkisins og rannsóknarnefndar sjóslysa, sbr. 45. gr. I. 52/1970, við rannsókn máls, eftir því sem tilefni er til. Embættisdómurum eða lögreglustjórum á hverjum stað er skylt að aðstoða nefndina við skýrslutöku og aðra þætti málsrannsóknar, eftir því sem aðstæður leyfa. Einnig getur nefndin kallað til sérfræðinga eða leitað aðstoðar rannsóknastofnana, svo og Landhelgisgæslu Íslands, í þágu rannsóknar máls og er þeim aðilum skylt að aðstoða nefndina við rannsóknina í heild eða einstaka þætti hennar.
- Um starfshætti nefndarinnar skal nánar kveðið á í reglugerð sem samgönguráðherra setur.
- Kostnaður vegna rannsóknar máls samkvæmt þessari grein skal greiddast úr ríkissjóði.